

DE HERVORMDE VAAN

71e jaargang - No. 2 - februari 2011

Orgaan van de bond van Nederlandse Hervormde Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Ned. Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt maandelijks. Voor leden gratis.
Niet-leden € 12,50 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

2e secretaris: Dhr. M. Post
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. E. de Mots
Hongaarseplein 14, 3252 AR Goedereede
tel.: 0187 - 493935

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Dorpsstraat 17, 3751 EM Bunschoten
tel.: 033 - 2982760

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filternet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Ned. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij maart-nummer

De kopij voor het maart-nummer moet vóór
21 februari bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Calvijn

De kennis van God

*Mijn zoon! zo gij mijn redenen aanneemt,
en mijn geboden bij u weglegt;
Dan zult gij de vreze des HEEREN verstaan,
en zult de kennis van God vinden.*
Spreuken 2 : 1, 5

Bijna al onze wijsheid - dat is te zeggen wáre wijsheid - bestaat uit twee delen: de kennis van God en de kennis van onszelf. Het is niet gemakkelijk te onderscheiden welke kennis eerst komt, want alles is met elkaar verweven. Niemand kan zichzelf zien, of hij denkt aan God, in Wie wij leven, ons bewegen en bestaan (Hand. 17 : 28)... De goede gaven die druppelsgewijs uit de hemel op ons neerdalen, leiden ons als stroompjes naar de bron. Verder blijkt uit onze armoede des te beter de oneindige rijkdom die in God is.

Het is vooral onze jammerlijke gevallen staat die ons naar boven laat kijken. En wij kunnen niet in ernst tot Hem gaan, dan nadat wij begonnen zijn onszelf te mishagen. Zo wordt een ieder door kennis van zichzelf niet alleen aangezet tot het zoeken van God, maar ook als het ware aan de hand geleid om Hem te vinden.

Daarentegen staat het vast, dat de mens nooit tot een zuivere kennis van zichzelf kan komen. Hij moet als het ware eerst Gods aangezicht aanschouwd hebben en dan afdalen om zichzelf te aanschouwen. Want door de ons ingeboren hoogmoed, schijnen wij onszelf rechtschapen, wijs en heilig toe. Dit is het geval tenzij wij door duidelijke bewijzen overtuigd worden van onze ongerechtigheid, verdorvenheid, dwaasheid en onreinheid. Hiervan worden wij echter niet overtuigd als wij slechts op onszelf zien, en niet ook op de Heere. Hij is het enige Richtsnoer, naar hetwelk het oordeel zal geschieden. Want daar wij allen van nature tot huichelarij geneigd zijn, zijn wij heel tevreden met een lege dop in plaats van de gerechtigheid zelf.

Inhoud

blz.

Woorden van Calvijn.....	2
Meditatie	3
Bijbelstudie O.T.	4
Bijbelstudie N.T.	7
Van de voorzitter	9
In the picture	10
Apostolische Geloofsbelijdenis (art. 8)	11
Organisatienieuws	14
Boekbesprekingen	15
Overlijdensberichten	16

Verrassende genade

„Zacheüs, haast u en kom af, want Ik moet heden in uw huis blijven”

Lukas 19 vers 5b

Je zou zeggen: wat een dag voor Zacheüs. 's Morgens wakker geworden en opgestaan, het werk weer begonnen, even een uurtje er tussen uit om in een boom te klimmen, want Jezus komt langs en hij wilde Jezus wel eens zien, dan weer verder gaan met werken. Ja, dat dacht Zacheüs. Maar de Heere Jezus stopt bij de boom, waar Zacheüs in geklommen is: „Zacheüs, kom er uit, want Ik moet vandaag in je huis zijn”. En? Zacheüs gaat met de Heere Jezus mee en ziet wat hij verkeerd gedaan heeft en belijdt zijn zonde en gaat alles 4 dubbel terug geven.

Wat doet de Heere Jezus? De Heere Jezus zegt, dat Zacheüs zalig is en dat hij een zoon van Abraham is. Ik wil maar zeggen: daar had Zacheüs, toen hij 's morgens uit bed kwam, helemaal niet op gerekend, dat dat de dag van zijn zaligheid zou worden. Maar het is wel zo! Wat betekent dat? Dat Gods genade verrassende genade is. Soms wordt wel gesuggereerd, dat Zacheüs van alles beleefde in de boom. Men zegt dan, dat hij daar als een ontdekte zondaar, die last had van zijn zonde, in geklommen was en daarom Jezus wilde zien. Maar dat staat er niet. Is niet nodig ook. Het wonder is veel groter: de Heere Jezus komt langs en vraagt naar Zacheüs, Hij is naar hem op zoek. En dan? De Heere Jezus geeft Zacheüs ontdekking van zijn zonden, die hij gedaan heeft en doet en zorgt ervoor, dat er bij Zacheüs plaats komt voor de Heere Jezus en Zijn genade in hart en huis. De Heere Jezus werkt in Zacheüs' hart, dat hij uit dankbaarheid en liefde het geld, wat hij van anderen op oneerlijke manier heeft afgepakt, terug geeft. Zo leert Zacheüs wat wij allemaal nodig hebben: hoe groot mijn zonden en ellenden zijn, en hoe ik van al mijn zonden verlost wordt door Jezus' genade en hoe ik God er

dankbaar voor kan en mag zijn. Ik moet ook denken aan wat we zeggen: als de Heere in ons leven komt, brengt Hij alles mee. Dat doet de Heere Jezus bij Zacheüs. Waarom? Zacheüs was een verlorene, zegt de Heere Jezus. Wat is een verlorene? Dan zijn we los van God, willen we niets met God te maken hebben. We leven ons eigen leven, doen wat ons eigen ik wil doen. Dat kan op godsdienstige wijze of zoals Zacheüs op een wereldse wijze. Een verlorene heeft niets in zijn hart en in zijn wil wat naar God vraagt. Die heeft alles in zich om God te haten, is een vijand van God, verzet zich tegen Gods liefde. Zo diep zit dat in ons, dat we er zelf nooit van afstappen. Onze keus voor satan en zijn rijk is wat ons betreft een eeuwige keus.

Daar denkt de Heere Jezus anders over! Je zou zeggen: dat de Heere Jezus daar aan begint, om van zo'n man als Zacheüs een gelovige te maken. Zal dat ooit lukken? Ja, dat lukt de Heere Jezus en dat krijgt Hij voor elkaar. Van die verrassende genade verliest Zacheüs het. Dat zit zo. Let er op, hoe de Heere Jezus Zacheüs aanspreekt: „Zacheüs”. Hij wordt bij zijn naam geroepen. Dat kan niet missen: de Heere Jezus kent hem en weet hoe hij heet. Zo noemt God ons bij onze naam in de prediking. Niet onze letterlijke naam, maar wel als er zó gepreekt wordt, dat we zeggen: „het lijkt wel of er voor mij alleen gepreekt is en of ik bij mijn naam geroepen ben”. Ja, dan heeft de Heere ons op het oog en gebeurt er wat. Wat dat is? Waar Jezus eerst niet welkom was, daar is nu plaats voor Hem. Maar wel op Jezus' bevel: Ik moet vandaag in uw huis zijn. Tegen de kracht van dat bevel was Zacheüs niet bestand en gaf zich er aan gewonnen. Kent u die kracht? De Heilige Geest legt zo'n kracht in het bevel, dat we moeten gehoorzamen, ons hart wordt gebogen, onze wil draait om. Ook al zal het meestal niet altijd op één

dag gebeuren, zoals hier bij Zacheüs. De Heere Jezus kan ons hart in één keer openen, maar doet het ook door een gedurige overtuiging van zonde en schuld en door een regelmatige bewerking van het hart door Zijn Woord en Geest. Hij weet wat het beste is voor ons. In ieder geval kunt u het hieraan weten: dat we steeds meer gaan leren, dat we een verlorene zijn. Dat we met alles, wat we doen en zijn, niet verder komen bij God dan dat we eerlijk belijden: ik ben een verlorene. Dat is Gods liefde, om ons daarvan te overtuigen, anders komt er geen plaats voor de Heere Jezus en Zijn genade. Wat zien we? Dat de Heere Jezus Zacheüs helemaal inwint en met liefde vervult. Dat is te merken aan zijn reactie om alles, wat hij gestolen heeft, vierdubbel terug te

geven. Wij zouden zeggen: „ja, Zacheüs, dat kunt u makkelijk zeggen, want de mensen die u afgeperst hebt, zijn moeilijk allemaal te achter halen”. Ja, zal Zacheüs zeggen, daar hebt u gelijk in, daarom zal ik de helft van mijn goederen aan de armen geven. Ja, de liefde is zeer overvloedig en vindingrijk.

Verrassend of niet? Dat kan de Heere Jezus toch maar: van een goddeloze man een godvrezende man maken; van een hebber een uitdeler maken; van een tollenaar een diaken maken, die in de liefde overvloedig is voor hen, die veel minder hebben dan wij. Daar zijn bij de Heere Jezus geen hopeloze gevallen, ook dat van ons niet. De Heere Jezus krijgt alles voor elkaar!

Bijbelstudie O.T.

Hooglied 5 : 9-16

DS. A. GOEDVREE

De bruid mist haar Bruidegom. Door schuld, gemis en verlangen wordt zij gedreven, op zoek naar haar Liefste. Zij spreekt over dit alles met de dochters van Jeruzalem. Zij moeten helpen zoeken, zij moeten de Bruidegom aanzeggen dat ze 'ziek van liefde' is. Het is het beeld van de 'geestelijke verlating'. En dan komt er een ontdekkende vraag...

Vers 9

De dochters van Jeruzalem stellen een vraag aan de bruid. Die vraag is even eenvoudig als ontdekkend. 'Vertel ons toch wat uw Liefste meer is dan een andere liefde, dat u ons zo bezworen hebt?' Breng eens onder woorden wat er in uw hart leeft ten aanzien van deze Bruidegom? En dan gaat de bruid in de volgende verzen - ondanks, of misschien wel juist door het gemis - vertellen hoe mooi haar Bruidegom is.

De vorige keer hebben we gezien hoe de Bruidskerk door haar eigen schuld zo menig keer haar Bruidegom Christus moet missen. Maar, om tot genezing te komen is het nodig dat dezelfde ontdekkende vraag wordt gesteld: vertel eens wat deze Liefste meer is dan andere liefsten? Twee zaken zitten hierin tot genezing van geestelijke verlating. Ten eerste: de gestelde vraag richt de blik af van jezelf, en wil de geloofsblik richten op Christus. Ten tweede: overdenk en breng onder woorden wat Christus meer is en heeft, dan andere liefsten - bijvoorbeeld alles wat de wereld en dit tijdelijke leven kan geven.

Vers 10-16

Vervolgens gaat de bruid spreken over haar Bruidegom. Ze bezingt alles wat begerenswaardig is aan Hem. De Kerk der eeuwen bezingt de schoonheid van Christus met een opmerkelijke diepgang, misschien juist dán

wanneer ze Hem zo moet missen. De grootste ziekte van onze tijd en cultuur is ons grenzeloze egocentrisme en egoïsme. Dat werkt bij velen ook door in het (on)geestelijke leven. Maar, Gods Geest leert ons de blik op Christus te richten en Hem te bezingen. We luisteren mee, hopelijk zingen we ook mee.

De bruid zingt eerst van haar Bruidegom, dat haar Liefste *blank en rood* is. In één keer tekent de bruid Hem en het geheel van Zijn gestalte voor ogen. Blank staat hier voor pure zuiverheid, hemelse heerlijkheid, zondeloze reinheid. Christus is de Zoon van God en Mensenzoon, bekleed met zuiverheid, heerlijkheid en reinheid. Daarin looft en lieft de Kerk Hem. Tegelijk is Hij rood. Rood is de kleur van de liefde, maar ook van het lijden. Bij Christus sluit dat elkaar in: vol liefde heeft Hij geleden – Zijn bloed gegeven – om de zonde te verzoenen. De Bruidskerk bemint haar Bruidegom Christus vanwege Zijn heerlijkheid en genade. Overigens, in Hem is zij zelf ook rood als een roos en blank als een lelie (zie hoofdstuk 2 vers 1).

Deze *Liefste draagt ook de Banier boven tien-duizend*. De bruid schetst Hem tevens als een Held in de strijd, die ontelbare strijders aanvoert. Verheven en vol triomf gaat Hij Zijn strijdende Bruidskerk voor, als een geweldige Overwinnaar. Christus is als de opgestane Levensvorst de Overwinningsheld voor al de gelovigen, en gaat hen voor naar Zijn Koninkrijk van Vrede en Zaligheid. De strijdende Kerk volgt Hem daarin, en heeft Hem daarin lief. Tegelijk is Zijn overwinningsgestalte een rijke troost in het 'strijdperk van dit leven'.

Zijn hoofd is van het fijnste goud, van het dichtste goud. De bruid beschrijft Zijn gelaat, van boven naar beneden. Het goud wordt hier twee keer genoemd, in verschillende Hebreeuwse woorden, die de hoogste goudkwaliteiten aanduiden. Het gelaat van de Bruidegom is goudbruin, schoon en aantrekkelijk. Toch zien we ook een andere lijn, namelijk dat Zijn inzicht, Zijn verstand hier als het beste goud schittert. De Bruidegom heeft een geweldig verstand en inzicht om Zijn bruid te leiden. Hierin heeft de bruid Hem lief, omdat Hij alle dingen weet – en juist die kennis mist de bruid van zichzelf.

Zijn haarlokken zijn gekruld, zwart als een raaf. Het hoofd is omhuld met ravenzwart, gekruld haar. Dit is het teken van Zijn frisheid, jongheid en aantrekkelijkheid. Geen futloos, dor en grijs haar, maar een haardos van een jonge Held. De Bruidskerk weet dat de Zaligmaker geen 'uitgebluste' Heiland is Die door de voortwenteling van de eeuwen verouderd is. Nee, mensen, culturen, modes, hypes worden oud, ouderwets en verwelken. Maar Christus staat daar boven in een eeuwige jeugd. Daarin mag de Kerk der eeuwen delen, boven de tijd en de cultuur van de mensheid die aan de veroudering en vergrijzing onderworpen zijn.

Zijn ogen zijn als der duiven bij de waterstromen, met melk gewassen, staande als in kasjes der ringen. Duivenogen zijn zo helder en glanzen altijd weer op. Zo is het zwart van het oog van Christus, Die alle dingen ziet en doorziet. Zijn oogwit is wit als melk. En deze ogen staan als diamanten in een ring vervat. Christus ziet en doorziet alle dingen. Daarin prijs en bemint de Bruidskerk Hem, omdat er zoveel onzichtbaar en ondoorzichtbaar is in dit leven. Wat een troost dat haar Bruidegom alles glansrijk doorziet. En Hij deelt met Zijn bruid wat Hem voor ogen staat – door Zijn Woord en Geest – opdat ook zij inzicht zal hebben.

Zijn wangen zijn als een beddeke van specerij, als welriekende torentjes. De wangen van de Bruidegom zijn de plaats van de kus. Daar waar de bruid haar Bruidegom kust, gaat het om Zijn verdiensten die zij liefheeft. Hier wordt een vergelijk gemaakt met een kruidentuin, waar kruidenbedjes welig groeien van fijne specerijen, en waar sommige kruidenplanten omhoog groeien – als bodembedekkers en hooggroeiërs. Het gaat om: vergeving, verzoening, genade, vrede, liefde – het zijn de doorgroeïende verdiensten van Christus, die door de kus van het geloof eigen gemaakt worden, en die in een grote diversiteit van geuren en smaken genoten worden.

Zijn lippen zijn als leliën, druppende van vloeiende mirre. De lelie is blank en wit, de vloeiende mirre verwijst naar een heerlijke, zoete geur. De lippen van de Bruidegom spreken Zijn woorden: blank en wit van zuiverheid en heerlijkheid, zoet van genade en liefde.

De Bruidskerk bemint Christus de Profeet, vanwege de heerlijkheid van Zijn Woord, wat vol van het evangelie van genade en liefde is. Daarom luistert ze graag naar Hem, op de plaatsen waar Hij spreekt, en zij hangt aan Zijn lippen.

Zijn handen zijn als gouden ringen, gevuld met turkoois. Beter is: aan Zijn handen zijn gouden ringen, gevuld met turkoois. De handen verwijzen naar de daden van de Bruidegom, de ringen met edelsteen duiden aan de Koninklijke edelheid en kostbaarheid van deze daden. Christus' werken – vroeger, nu en in de toekomst – zijn volkomen edel. Wat Hij doet is gericht op Zijn Koninkrijk, is naar de regel van Zijn Koninkrijk. 'Des Heeren werken zijn zeer groot, wie ooit daarin zijn lust genoot, doorzoekt die ijverig en bestendig'.

Zijn buik is als blinkend elpenbeen, overtogen met saffieren. De buik staat hier voor ingewanden. Ze zijn als een ivoren slagtang van een olifant, gepolijst en gepoetst, daarna ingezet met edele stenen. Een kunstwerk van ongekende kostbaarheid. Zo is de buik van de Bruidegom, Zijn 'ingewanden rommelen van barmhartigheid'. Zijn binnenste delen, Zijn meest innerlijke gevoelens en bedoelingen zijn onbuigzaam, sierlijk en kostbaar. Zo heeft de Bruidskerk Christus lief in het welbehagen wat Hem innerlijk bewogen heeft.

Zijn schenkelen zijn als marmeren pilaren, gegrond op voeten van het dichtste goud. Hier wordt gesproken over de benen en de voeten van de Bruidegom. Dat wijst op Zijn voortgang en Zijn fundamenten. Christus gaat voort door de tijd naar Zijn doel, als op marmeren pilaren, tekenen van sterkte. Zo draagt Hij Zijn Kerk naar Zijn toekomst toe. En

dat op vaste, onwankelbare voeten – op het dichtste goud van het eeuwig welbehagen. Prachtig beeld: voortgang en vastheid: dwars door alles van dit wankelbare leven gaat Christus voort, vast en zeker!

Zijn gestalte is als de Libanon, uitverkoren als de ceders. De Libanon is een machtige, onwankelbare berg, en de aanblik van de machtige en hoge ceders is overweldigend. Zo is de aanblik van de Bruidegom die van een onwankelbare berg, en Zijn rijzige gestalte is imponerend. De bruid begon met het geheel van Zijn gestalte, ze eindigt er ook bijna mee. De Kerk mag weten te geloven in een onwankelbare, imponerende Zaligmaker.

Zijn gehemelte is enkel zoetheid. De gehele aanblik van de Bruidegom is machtig en indrukwekkend. Toch eindigt de bruid er niet mee. Zij eindigt met woorden van grote innigheid. Het zoete van Zijn gehemelte proeft zij in de meest intieme kus. De gelovigen weten van de grootsheid van hun Heiland, maar in de verborgen omgang met Hem – in de kus van het geloof en het gebed – genieten zij het meest van de zoetheid van Zijn liefde.

Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste, ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochteren van Jeruzalem. Zo is het antwoord gegeven. Het zal het verlangen naar Hem aangewakkerd hebben. En dan vallen in het volgende de zaken op hun plaats – de ogen gaan open voor de plaats waar de Bruidegom te vinden is. Getuigenis – dwars tegen alles in – is het medicijn tegen geestelijke verlating. Ziende op Hem, sprekend van Hem. De uitwerking daarvan hopen we een volgende keer te bespreken.

Gespreksvragen:

1. Bespreek met elkaar de geestelijke gevaren van het egocentrisme en egoïsme van deze tijd.
2. Bespreek met elkaar de loftuitingen van de bruid. Wat betekenen ze voor de praktijk van het geloofsleven?
3. Waarom zijn deze woorden het beste medicijn tegen de 'geestelijke verlatingen'?
4. In dit alles is deze Bruidegom 'meer dan andere liefsten'. Noem eens andere 'liefsten', en bespreek waarin zij tekort komen tot werkelijke gelukzaligheid.

Een geestelijke vader

1 Corinthe 4 : 8–21

Ds. W. WESTLAND

Hierbij treft u het artikel aan welke in het januari-nummer geplaatst had moeten worden.

Door een interne fout bij de drukkerij is het artikel voor februari 2011 „Ons Pascha is voor ons geslacht!“ geplaatst in het januari-nummer.

Onze welgemeende excuses hiervoor.

De laatste apostelen (vs. 8 en 9)

In de voorgaande verzen van dit hoofdstuk blijkt dat er in Corinthe mensen waren, die hoog bij zichzelf stonden. Ze meenden te kunnen oordelen over Paulus en de andere apostelen. Nu wil Paulus hen tot bezinning brengen. En hij doet dat op een aparte manier. Je zou het heilige ironie kunnen noemen. Hij houdt de Corinthiërs een spiegel voor: zo denken jullie over jezelf. Je meent verzadigd te zijn: genoeg geestelijk voedsel genuttigd te hebben. Jullie denken dat je rijk bent, rijk aan geestelijke gaven. Terwijl de Heere Jezus spreekt over hongerigen en armen, mensen, die het niet hebben. Jullie staan zo hoog bij jezelf, dat je meent als koningen te kunnen heersen. En dat je boven de machten van zonde en satan en dood verheven bent. Maar, zegt Paulus in vers 8, zonder ons: wij hebben er geen gemeenschap aan. Wij zijn nog niet zo ver. En dan klinkt het heimwee van Paulus: was het maar werkelijk zo. Dan was de volmaaktheid aangebroken. Dan zou ik er ook deel aan hebben. In de hemelse heerlijkheid mogen wij de volle erfenis ontvangen. Dan is er verzadiging van vreugde. Dan rijk aan de hemelse schatten. Dan mogen we als koningen heersen met Christus. Maar hier en

nu is het nog zo anders: arm in jezelf, maar rijk in Christus. Hongerig verlangend naar de volheid. Niet heersen maar strijden. De Heere gaat een heel andere weg, dan jullie denken. En daarover vertelt Paulus in vers 9.

Hij spreekt dan over „de laatste apostelen“. De eerste apostelen zijn de elf, die al geroepen zijn, toen de Heere Jezus Zijn rondwandeling op aarde begon. De laatste apostelen zijn geroepen na Pinksteren: Barnabas, Paulus, Silas, Timotheüs. Het apostel-ambt is een tijdelijk ambt. Een bijzonder ambt in de eerste tijd van de christelijke kerk. Daarna lees je niet meer over apostelen, maar over predikers, ouderlingen en diakenen.

Heel wat uitleggers geven hier een andere vertaling: God heeft ons de laatste plaats gegeven. Dat is niet strijdig met het verband. Want wat zegt Paulus nu? God heeft ons ten toon gesteld, als tot de dood verwezen. Dat is een bekend beeld uit de Griekse wereld: Een arena met in het midden de gevangenen, die ter dood veroordeeld waren. Ze werden eerst te kijk gezet, en daarna werden de wilde dieren op hen los gelaten. Zo, zegt Paulus, zijn wij een schouwspel voor de wereld, én voor de engelen. Ja, de engelen zien het ook. Zij worden door de Heere uitgezonden om de apostelen te ondersteunen in hun nood. De weg, die de apostelen moeten gaan is moeilijk en zwaar. Ook vandaag is de weg van Gods Kerk niet gemakkelijk. We herkennen wel, wat Paulus noemt in de volgende verzen.

Een weg van strijd (vers 10-13)

Paulus laat hier zien hoe zijn weg als apostel is: we zijn dwazen om Christus' wil. De wereld houdt ons voor dwaze mensen. Wij zijn zwak, want we moeten op onze zendingsrei-

zen heel wat lichamelijke ontberingen mee maken. En ook de verachting van de mensen. Tot op dit ogenblik: Paulus wil zeggen: het gaat altijd maar door. Momenten, dat er geen voedsel is, dat ons de kleren van het lijf gerukt worden (zie b.v. Handelingen 14 : 19), en we worden met vuisten geslagen, wanneer de volksmassa zich tegen ons keert.

Wat een verschil met sommige hoogmoedige christenen. Die meenden wijs en sterk te zijn. Die meenden al deel te hebben aan de heerlijkheid van Christus. Ze dachten hier op aarde de strijd al te boven te zijn.

Maar de weg van Gods Kerk is anders. Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Christus heeft dit alles mee gemaakt. En wanneer wij de voetstappen van Christus willen volgen, dan is dat ook ons leven. Paulus noemt nog meer: geen vaste woonplaats, dikwijls op de vlucht. Geen vast salaris, en daarom als tentemaker werken met zijn eigen handen. En dan te bedenken, dat dit door de meeste Griekse leraren als een vernedering werd geacht. Handwerk was goed voor slaven. In dat alles is hij gehoorzaam aan de opdracht van Christus (zie Mattheüs 5 : 44). Als we uitgescholden worden, schelden we niet terug, maar wij zegenen, d.w.z. we bidden voor onze tegenstanders en wensen hen het goede. En als we vervolgd worden, verdragen we dat, en worden niet verbitterd. U begrijpt, dit kan Paulus niet in eigen kracht. Maar het wordt steeds weer vervuld: „Ik vermag alle dingen, door Christus, die mij kracht geeft!” (Filip. 2 : 13).

Vers 13 laat zien, dat dit heel ver gaat: we zijn geworden als uitvaagsel en afschrapsel. Als het vuil, dat je wegveegt wanneer je b.v. een huis aan het schilderen bent.

Tot nu toe. Dat geldt niet alleen voor Paulus. Dat geldt ook voor 2011. Denk er maar eens aan wat de christenen in Noord-Korea en in sommige moslimlanden moeten mee maken. Maar we mogen weten, dat Christus bidt voor zijn kerk. En na het kruis de kroon!

Een vader in Christus (vers 14-17)

Waarom schrijft Paulus deze dingen? Om medelijden op te wekken? Neen, de lijdende Kerk heeft ons medelijden niet nodig. Paulus zegt dit uit bezorgdheid. Om ze in Corinthe tot nadenken te brengen. En ondanks alles

noemt hij de gemeente van Corinthe: mijn lieve kinderen. Paulus weet zich de geestelijke vader van de gemeente. Later zijn er heel wat andere leraars naar Corinthe gekomen. Maar Paulus heeft het eerste zaad van het Evangelie uit gestrooid. En waar de Heilige Geest werkt, is het Woord van God het zaad der wedergeboorte (zie 1 Petrus 1 : 23). Het ontkiemt en draagt vrucht. Er zijn in Corinthe kinderen van God. Wedergeboren door de Heilige Geest. En zo werkt de Heere ook onder ons nog. Wat een zegen, als er ook in onze gemeenten „vaders in Christus” zijn, die jongeren de weg wijzen naar de Heere Jezus. Zie ook 1 Johannes 2 : 13 en 14.

In vers 16 roept Paulus als een vader op, om hem na te volgen. Dat lijkt vreemd. Het gaat er toch om, dat we Christus navolgen? (zie Matth. 16 : 23). Maar als Paulus de Heere Jezus volgt, dan mogen de Corinthiërs achter hun geestelijke vader aan komen, en zo de Heere Jezus volgen. Daarom heeft hij Timotheüs naar hen toe gezonden. Ze kunnen hem binnenkort verwachten. Ontvang hem maar vriendelijk, want ook hij is een geestelijke zoon van mij. Vanaf de eerste zendingsreis is Timotheüs vanuit Lystre mee getrokken, en heeft veel onderwijs van Paulus ontvangen. Welnu, hij zal u indachtig maken, weer in herinnering brengen, wat ik u geleerd heb, en wat ik ook aan de andere gemeenten geleerd heb.

En wat is dat dan? Een aantal voorschriften, hoe ze als christen moeten leven? Neen, het is veel rijker: mijn wegen, die in Christus zijn. Zoals ik de Heere Jezus heb leren volgen in mijn leven: „de weg” wil hier zeggen: leer en leven. Of om het nog anders te zeggen: het gaat om een godvruchtige levenswandel. Dat moet Timotheüs aan de gemeente van Corinthe voorhouden. En dat moet ook vandaag allerwege gepredikt worden.

Geen woorden maar kracht (vers 18-21)

Opnieuw stelt Paulus de hoogmoed van sommigen aan de kaak. Ze denken niet veel goeds van Paulus: hij schrijft wel een brief, en hij stuurt Timotheüs, maar zelf komt hij niet. Hij durft niet, of hij wil niet, bang voor kritiek. Maar, zegt Paulus, ik ben geen eigen

baas. Als God het wil (Deo Volente), zal ik spoedig tot u komen, en dan zullen we zien, wie er gelijk heeft. Hij voegt er een diepe gedachte aan toe: „Want het Koninkrijk Gods is niet gelegen in woorden, maar in kracht! Hier worden bedoeld: mensenwoorden en de kracht van de Heilige Geest. Waar de Heere werkt, gebeuren grote dingen: dode zondaren worden wedergeboren tot een levende hoop. Onwillige mensen worden gewillig gemaakt om de Heere te dienen. En zo wordt het Koninkrijk Gods uitgebreid: schuldige zondaren mogen een onderdaan worden van koning Jezus. Paulus eindigt dit hoofdstuk met een

vraag. Wat wilt ge? Als jullie zo doorgaan in hoogmoed en tweedracht, zal ik komen met de roede. Met een strenge vermaning om u te bestraffen, zodat u tot inkeer komt. Of is mijn brief genoeg om u tot bekering en schuldbesef te brengen? Dan zal ik komen in liefde en zachtmoedigheid, om te verbinden, die gebroken van hart zijn (zie Ps. 147 : 2 ber.). Paulus laat hier zien, hoe verschillend de prediking kan zijn. Ook vandaag. Soms is een streng vermaan nodig, als mensen niet willen luisteren. Maar gebrokenen van hart mogen we met liefde en zachtmoedigheid heenwijzen naar Christus. Wat hebt u nodig?

Gespreksvragen:

- 1) Waarom worden in vers 9 de engelen genoemd. Wat zijn engelen, en wat is hun taak?
- 2) Kunt u uit het boek Handelingen momenten aanwijzen, waar Paulus op doelt in vers 10 tot vers 13?
- 3) In vers 13 wordt gezegd: tot nu toe. Wat wil dat zeggen: Wat kunnen wij betekenen voor vervolgd en lijdende christenen in andere landen?
- 4) Vers 12 zet tegenover elkaar: schelden en zegenen. Wat betekent dat voor ons? Noem voorbeelden uit de praktijk.
- 5) Zijn er in onze gemeenten ook geestelijke vaders? (vers 15). Waar zijn die aan te kennen. Moeten we hen navolgen?
- 6) Wat wordt bedoeld in vers 17: mijn wegen, die in Christus zijn? Welke weg is dat voor ons?
- 7) Dikwijls lees je de afkorting: D.V. (Deo Volente = zo de Heere wil, zie vers 19). Wat betekent dat voor ons? Moeten we dat er altijd bij zetten, of niet? Wanneer is het gebruik van D.V. zinvol?

Van de voorzitter...

Ds. W. WESTLAND

Winter en Voorjaar

Wanneer het februari wordt, hebben we het grootste deel van de winter gehad. Deze keer zette de winter al vroeg in. De maand december gaf veel sneeuw en ijs. Het was een prachtig gezicht, maar het

bracht ook de nodige overlast in het verkeer. Wellicht was het voor oudere leden van onze mannenvereniging moeilijk om de vergadering bij te wonen. Zo leerde deze winter ons iets van de schoonheid van de

schepping van God, maar tegelijk beseften we ook onze afhankelijkheid. Ondanks de hoge technische ontwikkelingen kunnen weersomstandigheden ineens voor allerlei problemen zorgen. We denken ook aan de brand bij Moerdijk. Die bracht voor de agrariërs in de Hoekse Waard hele nare gevolgen. Het is goed om ook daarin mee te leven met elkaar.

En dan komt februari. Er komt iets van het voorjaar in de lucht. Je ziet het in de tuin, je merkt het aan de mensen. Je verlangt er naar, dat het voorjaar verder doorbreekt. Dan mogen we onszelf tegelijk de vraag stellen: is er ook verlangen naar het grote Voorjaar, dat aanbreekt, wanneer de Heere Jezus terugkomt!

Op onze verenigingen mogen we in deze weken doorgaan met de Bijbelstudies. Laten we ook in dit laatste deel van het winterseizoen trouw aanwezig zijn. Persoonlijk ga ik na de vergadering van onze mannenvereniging altijd weer met een gevoel van dankbaarheid naar huis. Wat was het goed om zo samen

met het Woord van God bezig te zijn. En we hebben de belofte van Jesaja 55 : 11 „Gods Woord zal nooit ledig wederkeren, maar - zegt de Heere - het zal doen hetgeen Mij behaagd, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend!”

Herinnering

Graag wil ik u herinneren aan de Huishoudelijke Vergadering op D.V. 9 april om 14.00 uur in het gebouw van de Driestar te Gouda. Staat deze vergadering al in uw agenda? We hopen tot ziens.

Tenslotte

Mede namens de andere bestuursleden een hartelijke groet aan u allen.

In the picture

Bevindelijke prediking

Ds. P.J. TEEUW

Naar aanleiding van mijn stukje over 'Hoe gereformeerd zijn we nog?' in het augustusnummer 2010 van de Hervormde Vaan, heb ik verschillende reacties gekregen. Reacties die van zorg getuigden over de prediking. Iemand schreef: vroeger was de prediking bevindelijker dan tegenwoordig, kunt u daar iets over schrijven? Nu is dit best een lastige vraag, in deze zin: wat verstaan we onder bevindelijke prediking? Op zich zou dat een apart onderwerp zijn. Laat ik er nu deze opmerking over maken: wanneer het over bevindelijke prediking gaat, dan is een kenmerk daarvan dat de vraag aan de orde komt, hoe de Heilige

Geest het werk van Christus toepast aan onze harten. In dit stukje echter wil ik nu uitgaan van het volgende:

Stel dat een gemeentelid de opmerking maakt: 'Dominee, u preekt niet (meer) zo bevindelijk, de weg, die de Heere met Zijn kinderen gaat komt nauwelijks (meer) aan de orde'. En laten we er vanuit gaan, dat de opmerking van het gemeentelid over de prediking van de dominee oprecht bedoeld is. Wat moet je dan met zo'n opmerking? Laat ik eerst naar de predikant kijken. Zijn eerste neiging zal waarschijnlijk zijn, dat hij zich wil verdedigen. Maar beter is het volgens mij,

dat hij zichzelf de vraag stelt: zit er een kern van waarheid in die opmerking? Wordt mijn prediking gekenmerkt door die bevindelijke noties, die toch in een bevindelijke preek thuishoren? Als dienaren van het Woord zijn wij ook maar mensen met onze beperkingen en eenzijdigheden. Daarom moet zo'n opmerking van een gemeentelid ook brengen tot zelfonderzoek. Maar als je als predikant eerlijk in je geweten voor God mag zeggen: ik probeer Uw Woord naar vermogen uit te leggen en toe te passen, dan mag je vrede in je hart hebben.

Ik kijk ook even naar degene, die de opmerking maakt. Hij moet zichzelf de vraag stellen: is mijn opmerking terecht? Want zo'n opmerking kan ook voortkomen uit het feit, dat er weinig oog voor is, dat er op verschillende manieren bevindelijk gepreekt kan worden. Wie bijvoorbeeld een preek van Calvijn, V.d. Groe of Kohlbrugge leest over één en dezelfde tekst, zal bemerken dat de klankkleur van de preken verschillend is. Maar kunnen we dan zeggen, dat de ene preek bevindelijk is of meer bevindelijk, maar de andere niet? Ze preekten allen bevindelijk, maar wel op verschillende manieren.

Het kan zelfs zijn, dat een preek, die voorwerpelijk lijkt, toch bevindelijk is, omdat de geestelijke lessen als het ware vanzelf uit de uitleg van de tekst naar voren komen. En het kan zijn, dat een preek bevindelijk lijkt, maar

het niet is, omdat het meer een beschouwing is over het bevindelijk leven.

Ik kan me voorstellen, wanneer een doorsnee hervormd-gereformeerd predikant in een gemeente zou voorgaan van oud-gereformeerde signatuur, gemeenteleden in zo'n gemeente zouden opmerken: onze dominees preken bevindelijker. Terwijl de hervormde gemeenteleden de opmerking zouden kunnen maken: dat lijkt maar zo, bij u wordt er nog al eens beschouwelijk over bevinding gesproken en komt de bevinding nauwelijks uit de uitleg van de tekst op. Ik wil er maar mee aangeven: een gemeentelid moet bij de opmerking: 'uw preek is niet bevindelijk genoeg' wel goed beseffen: heb ik een goed beeld van wat een bevindelijke preek moet zijn?

Maar worden er werkelijk wezenlijke zaken, die het bevindelijk leven raken, in een preek gemist, doe dan als een Aquilla en Priscilla. Zij hoorden Apollos preken, zij misten er iets in. Toen legden zij hem de weg Gods bescheidenlijker uit.

En wat betreft de dienaren van het Woord, zij moeten steeds hun preken voor Gods aangezicht brengen met de bede: Heere, doen we de gemeente niet tekort?

De ideale bevindelijke prediking zal hier niet gevonden worden. Maar wanneer dienaren van het Woord de verborgen omgang met God beoefenen en met ernst het Woord van God uitleggen en toepassen, dan zal er naar het hart van Jeruzalem gesproken worden.

De Apostolische Geloofsbelijdenis

*Ik geloof in de Heilige Geest
(Artikel 8)*

Ds. J.H. LAMMERS

Inleiding

Veel christenen hebben moeite met de Heilige Geest. Dit wordt veroorzaakt door het feit dat de Geest voor ons besef abstract is. Bij de Heere Jezus hebben we de concrete beelden voor ons. We zien Hem in gedach-

ten liggen in de kribbe en we zien Hem hangen op het kruis. Bij de Geest kunnen we ons echter minder voorstellen. Het is daarom goed dat wij met elkaar nadenken over de Heilige Geest.

Ik geloof in

Er staat niet in de geloofsbelijdenis: "Ik geloof aan de Heilige Geest". Wel: "Ik geloof in de Heilige Geest". Geloven aan betekent: geloven in het bestaan van. Geloven in gaat een stap verder. Het betekent: onszelf met hart en ziel toevertrouwen aan de Heilige Geest. Ik stel mijn betrouwen niet alleen op God de Vader en de Zoon, maar ook op de Heilige Geest.

Handelingen 2

De Heilige Geest is uitgestort op het Pinksterfeest. Veel Joden uit Israël en uit de omliggende landen waren naar Jeruzalem gekomen voor het oogstfeest. Ineens was er een geluid als van een geweldig gedreven wind die het gehele huis vervulde, waar de discipelen waren. Op de hoofden van de discipelen werden verdeelde tongen als van vuur gezien. In verschillende talen spraken zij de grote daden van God uit. Hier zijn drie tekenen van de Geest: de wind, het vuur en de taal.

Deze tekenen helpen ons om iets van de Heilige Geest te verstaan. Het woord Geest kan in de bijbel ook wind betekenen. Wind is het teken van de onzichtbare kracht van de Geest (Joh. 3: 8). De wind dringt overal door en is niet tegen te houden. Het werk van de Heilige Geest is niet te weerstaan.

Vuur is het teken van de louterende kracht van de Geest. De Geest brandt de zonde uit ons leven weg. Het vuur is ook teken van de warme gloed die Hij in mensen geeft en die naar buiten uitstraalt.

De taal is het teken van de Evangelieverkondiging over de gehele wereld. In alle talen wordt het Evangelie verkondigd. Het feit dat wij de bijbel kunnen lezen in onze eigen taal is een bewijs dat de Geest werkt.

Wat gebeurde er precies op het Pinksterfeest? In het O.T. werkte de Geest ook al. De Heilige Geest had als vaste woonplaats de hemel. Op het Pinksterfeest is de Heilige Geest verhuisd naar de aarde. Hij is gaan wonen in de gemeente. De kerk noemen we dan ook de woon- en werkplaats van de Heilige Geest.

De persoon van de Geest

De Heilige Geest is niet een kracht, maar Hij

is iemand. Hij is een Persoon. Hij heeft een zelfstandig bestaan, evenals de Vader en de Zoon. Johannes noemt Hem in de afscheidsrede de Trooster (Johannes 14-16). Door een ding worden we niet getroost, maar wel door iemand.

De Heilige Geest gaat uit van de Vader en van de Zoon. De Heere Jezus zei dat de Vader gezonden heeft. Hij zegt: "Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader (!) zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren en zal u indachtig maken alles wat Ik u gezegd heb (Johannes 14: 26). Even later zegt Hij: "Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Dien Ik (!) u zenden zal van de Vader, namelijk de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen" (Johannes 15: 26). Er is geen gemeenschap met God zonder Christus. Er is geen kennis van Christus dan door de Heilige Geest. Ze horen wezenlijk bij elkaar. Nooit mogen we de drie personen uit elkaar trekken.

Het werk van de Geest

We maken onderscheid tussen het algemene werk van de Heilige Geest en het bijzondere werk van de Heilige Geest. Het algemene werk van de Geest is bijvoorbeeld het werk in de schepping en de onderhouding van alle dingen (Genesis 1: 2). De Geest werkt ook in de kunst, in de cultuur en de wijsheid (Exodus 31: 1-3). De Geest is betrokken bij de politiek. De richters werden bijvoorbeeld geleid door de Heilige Geest.

Het is de Heilige Geest Die ervoor heeft gezorgd dat de bijbel geschreven werd. Hij heeft de bijbelschrijvers ingeblazen wat ze moesten zeggen. We noemen dat de inspiratie van de bijbel (2 Tim.3: 16). De Heilige Geest is eveneens bij het verlossingswerk betrokken. De Geest overschaduwde Maria en bevruchtte haar (Lukas 1:35). De Geest is uit de hemel gekomen in de gedaante van een duif om Christus te zalven (Mattheüs 3: 13-17). Christus werd gezalfd tot Profeet, Priester en Koning.

Vooral is het de Heilige Geest erom te doen dat zondaren tot geloof komen en wedergeboren worden. Dat is Zijn bijzonder werk. Hierbij is de Heilige Geest een stille Werker op de achtergrond. Nooit plaatst Hij Zichzelf voor het voetlicht. De Heilige Geest is als een

schijnwerper. Soms zie je wel eens dat een toren 's avonds door sterke schijnwerpers wordt verlicht. De toren trekt de aandacht, maar de schijnwerpers zijn verborgen. De Heilige Geest vestigt de aandacht op Christus en niet op Zichzelf (Johannes 16: 8). Luther zei: "De arme Heilige Geest weet niet anders dan Christus".

Wat doet de Geest? De Geest overtuigt de wereld van zonde, gerechtigheid en oordeel (Johannes 16: 8). Daardoor worden we bedroefd tot God, zodat er een onberouwelijke bekering wordt gewerkt (2 Korinthe 7: 10). De Heilige Geest spreekt ons vanwege het werk van Christus van blijde troost en vrede in ons hart.

De Geest brengt Christus bij ons en Hij brengt ons bij Christus. Er komt een geloofsverbintenis met Hem. We worden Christus ingelijfd en krijgen deel aan alles wat Hij heeft verworven in Zijn vernedering en verhoging: de vergeving, de vernieuwing en het eeuwige leven. De Geest woont in de gelovigen. Hun zielen en lichamen zijn tempels van de Geest (1 Korinthe 6: 19). Ten gevolge van onze traagheid trekt de Geest zich soms teleurgesteld terug. We raken verzeild in de ellende van de geestelijke verlatingen. Er is dan geen innerlijke vrede en blijdschap. We roepen het uit met David: "Verwerp mij niet van Uw aangezicht en neem Uw Heilige Geest niet van mij" (Ps. 51: 13). Het is een troost dat de Geest blijft (Johannes 14: 16). Hij blijft bij ons als we in moeite ons bevinden, in beproeving, angst, ziekte en rouw, in leven en sterven.

Gebed om de Geest

Wil de Heere de Geest aan mij schenken? Ja, want de Heere zegt: "U komt de belofte toe (namelijk van de Geest) en uw kinderen en allen die daar verre zijn, zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal" (Handelingen 2: 39). U mag pleiten op deze belofte, die in de Heilige doop wordt betekend en verzegeld. In de weg van het volhardende gebed ontvangen we de Geest. "Indien dan u, die boos bent, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen die Hem bidden" (Lukas 11: 13).

De vrucht van de Geest

Waar de Geest is, komt vrucht. Paulus plaatst

in Galaten 5: 22 de vrucht van de Geest tegenover de werken van het vlees (vers 20). De liefde wordt als eerste genoemd. Uit de bron van liefde ontspringen andere eigenschappen (telkens noem ik tussen haakjes de verwijzing naar teksten uit 1 Korinthe 13)

-blijdschap (vers 6: ze verblijdt zich in de waarheid)

-vrede (vers 5: de liefde kwetst niet het gevoel van een ander)

-lankmoedigheid of geduld (vers 4: de liefde is lankmoedig)

-goedertienheid of vriendelijkheid (vers 5: de liefde wordt niet verbitterd)

-goedheid (vers 7: de liefde bedekt alles)

-geloof of trouw (vers 7: de liefde gelooft alles)

-zachtmoedigheid (vers 4: de liefde is goedertieren)

-matigheid of zelfbeheersing (vers 7: de liefde verdraagt alles)

Ook kan de tekst zo gelezen worden dat er drie geledingen zijn (waarbij overigens de liefde wel allesbeheersend blijft):

-Relatie met God: Liefde, blijdschap, vrede

-relatie medemens: lankmoedigheid (geduld), goedertienheid (vriendelijkheid) goedheid

-relatie tot onszelf: geloof (trouw), zachtmoedigheid, matigheid (zelfbeheersing).

Hoe komen we aan de vrucht? Door geplant te worden in de goede grond van het Evangelie (Galaten 1: 7, 8) en door ons te laten leiden door de Geest (Galaten 5: 18).

De gaven van de Geest

In Romeinen 12: 7, 8 en 1 Korinthe 12-14 worden gaven genoemd, de zgn. charismata. Dat zijn gewone gaven, zoals leren en dienen, maar er zijn ook bijzondere gaven zoals genezing en tongentaal. Wel vindt Paulus de profetie belangrijker dan de tongentaal (1 Kor. 14: 5). Het criterium is: Jezus is de Heere (1 Kor. 12: 3). De gaven dienen de opbouw van de gemeente (1 Kor. 12: 25). De beste gave is de liefde (1 Korinthe 13).

Een belangrijk verschil met de vrucht is, dat de vrucht een plaats heeft in ieder (!) gelovige. Over de gaven zeggen we dat de één een andere gave kan hebben dan een ander. Hierin mogen we elkaar niets voorschrijven. Het kan zijn dat we een gave van de Geest hebben, terwijl het hart onbekeerd blijft

(Matth. 7: 22, 23). Uiteindelijk zijn de gaven niet het belangrijkste, maar de vrucht. De gaven dienen de vrucht.

Toekomst

De Heilige Geest is het onderpand van onze erfenis in de hemel (Efeze 1: 14). Het werk

van de Geest is dan ook gericht op de vol-einding. Nu woont Hij in de gemeente en in de gelovigen afzonderlijk. Straks woont Hij in volkomenheid bij Zijn Kerk. Er is verlangen naar de wederkomst bij de gemeente en nog eerder bij de Geest. "En de Geest en de bruid zeggen: Kom. En die het hoort, zegge: Kom" (Openbaring 22: 17).

Gespreksvragen:

1. Met Nicodémus spreekt Jezus over de wedergeboorte (Johannes 3). Wat is wedergeboorte? Kunt u weten dat u wedergeboren bent? Zo ja, hoe?
2. Zoek in Johannes 14-16 de teksten op waarin Jezus over de Geest als Trooster spreekt. Zet eens op een rij wat de Geest doet.
3. Lees vraag en antwoord 53 uit de Heidelberger catechismus. Hoe kunt u zeggen: "en bij mij eeuwig blijft?"
4. Lees Galaten 5: 22. Welke vrucht spreekt u het meeste aan? Met welke vrucht heeft u de meeste moeite?
5. Het lichaam is een tempel van de Heilige Geest (1 Korinthe 6: 12-20)? Wat houdt dit in? Wat zijn hiervan de gevolgen?
6. Bent u wel eens in aanraking gekomen met het charismatische denken, waarin veel aandacht gegeven wordt aan tongentaal, profetie en genezing. Zo ja, waar en hoe? Hoe staat u hier tegenover?
7. Hoe kunnen we onderscheiden of we te maken hebben met het werk van de Geest of van de duivel? (zie Matth. 7: 21-23).

Organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2008

De volgende wijzigingen hebben plaats gevonden:

- 1) de MV „Samuel” te IJzendoorn (blz. 26) heeft een nieuwe secretaris: dhr. A.M. van Hal, J.R. Zeemanstraat 24, 4053 JN IJzendoorn.
- 2) de MV „Sola Fide” te Bleskensgraaf (blz. 3) heeft een nieuwe secretaris: dhr. J. Stuij, Heulenslag 49, 2971 VG Bleskensgraaf.
- 3) de MV „Calvijn” te Streefkerk (blz. 4) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. I.F. Leenhouts, Watermunt 15, 2959 GB Streefkerk; een nieuwe penningmeester: dhr. C.H. Deelen, Burgemeester Dekkingsstraat 2, 2959 BD Streefkerk; het adres van de secretaris is: dhr. D.A. Meerkerk, Nieuwe Veer 104a, 2959 AN Streefkerk.

4) Het adres van de penningmeester van de MV „Schrift en Belijdenis” te Bolnes (blz. 19): dhr. L. van 't Zelfde, Ankerplaats 50, 2987 RA Ridderkerk.

5) de MV „Daniël” te Hoevelaken (blz. 17) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. J.A.L. van Wezel, Veenlanden 34, 3871 RD Hoevelaken.

6) de MV „Tolle Lege” te Goedereede (blz. 9) heeft een nieuwe secretaris: dhr. P. Pronk, Langeweg 34, 3251 LH Stellendam.

Met vriendelijke dank
voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl.

Regionale themadagen

In de maanden maart en april worden de volgende regionale themadagen gehouden:

1. Regio Zuid-Holland Zuid

Thema: "Teken en der tijden."

Referenten: Ds. W. Westland (Slikkerveer) (De Bijbelse uitwerking)

Ds. D. van der Zwaag (Veenendaal) (Praktische uitwerking)

Leiding: Dhr. A. de Koning.

Datum: D.V. zaterdag 19 maart 2011 van 10.00 uur-15.00 uur

Locatie: Sionskerk, Rubensstraat 35 te Papendrecht.

2. Regio Veenendaal

Thema: "Wie is God voor u / voor jou?"

Referenten: Ds. A. Huijgen (Genemuiden) (In Bijbels licht)

Ds. M. Klaassen (Sliedrecht) (In praktische levensopenbaring)

Leiding: Ds. A.D. Poortman en dhr. A. Kok

Datum: D.V. zaterdag 19 maart 2011 van 10.00 uur-14.00 uur

Locatie: Gebouw "Maranatha" (naast de Julianakerk) Pr. Bernhardlaan 26 te Veenendaal.

3. Regio Flakkee/Zeeland

Thema: "De Heilige Geest en Zijn gaven!"

Referenten: Ds. J. van Amstel (Ede) en ds. W. Westland (Slikkerveer).

Datum: D.V. zaterdag 16 april 2011 van 10.00 uur-14.00 uur

Locatie: Verenigingsgebouw: "De Wingerd", Nieuwe Pad 1 te Tholen.

4. Regio Noord-West Veluwe en IJsseldelta

Thema: "Wie is God voor u/voor jou?"

Referenten: Ds. A. Huijgen (Genemuiden) (In Bijbels licht)

Ds. M. Klaassen (Sliedrecht) (In praktische levensopenbaring)

Datum: D.V. zaterdag 16 april 2011 van 9.30 uur-13.00 uur

Locatie: Ned. Herv. Kerk "Elim", Eperweg 35 te 't Harde.

Op elke themadag zijn toegang en lunch gratis.

Er is wel een collecte ter bestrijding van de onkosten.

IEDEREEN IS HARTELIJK WELKOM

M. Post

Boekbesprekingen

Dr. J. de Gier: "Provocatie en inspiratie."

Uitgeverij Groen, Heerenveen.

Paperback, 148 pag. Prijs € 12,50.

In "Provocatie en inspiratie" biedt de auteur de christelijke lezers de helpende hand bij het

kennis nemen van moderne literatuur. Dr. J. de Gier kreeg als neerlandicus het verzoek een boek te schrijven over dit onderwerp. Hij is daarin geslaagd, het verscheen in de Ar-tiosreeks van de Geref. Bond. De publicaties in deze reeks zijn bedoeld om de lezers van-

uit de Bijbel toe te rusten. De ondertitel van dit nieuwe deel luidt: "De plaats van God en de Bijbel in de naoorlogse literatuur." In behoudend christelijke kring bestaat een huiver om zich met moderne literatuur in te laten. Maar een christen leeft in deze wereld niet geïsoleerd op een eiland. Literatuur vertolkt bij uitstek het leef- en denkklimaat van de samenleving. Literatuur is zowel de thermometer als de barometer van de samenleving. Voor wie nooit toekomt aan deze materie uit tijdnood of gebrek aan affiniteit, wordt hier binnen een bestek van 150 pagina's, de moderne cultuur en literatuur in beeld gebracht. En dan ook vooral de plaats van God en de Bijbel daarin. Dit boek verdient de volle aandacht van iedere belangstellende. De kwaliteit van dit boek ligt in de gevarieerdheid, de algehele opbouw en de uitwerking van elk hoofdstuk. Het boek wordt afgesloten met een literatuuropgave (per hoofdstuk) en een tiental discussievragen.

M.P.

Dr. H. van den Belt, **Betrouwbaar getuigenis, het geestelijke gezag van de Bijbel**, uitgeverij Groen, Heerenveen, 2010, 108 blz., € 12,50.

Dit boek is een publicatie in de Artios-reeks, waarin toerusting gegeven wordt vanuit de bijbel. Van de Belt is jarenlang bezig geweest met de bestudering van een enkel Grieks woord, namelijk het woord 'autopistos'. Dat gaat over het gezag van de Bijbel. Gedeeltelijk vinden we in het geschrift een eenvoudige verwerking van zijn proefschrift, waarvan Gerrie van Hattem-de Leeuw een Nederlandse bewerking schreef. Het boek geeft een goed overzicht van de wijze waarop de visie op het Schriftgezag in de loop van de tijd in de gereformeerde theologie is verwoord. Naast Calvijns visie worden Wilhelmus à Brakel, Herman Bavinck en Benjamin Warfield besproken. Mij heeft enorm aangesproken de gedachte dat we de Bijbel niet op een krampachtige manier hoeven te verdedigen. Daartoe zijn we geneigd bij alle aanvallen die er op het Woord van God worden gedaan. De Bijbel verdedigt echter zichzelf! Het gezag van de Bijbel wordt niet van binnenuit opgelegd, maar komt van binnenuit. Het is net als met honing. Niemand kan uitleggen hoe zoet honing is. Ook het ontleden van de stof-

fen brengt je niet verder. Het allerbeste is om het zelf te proeven. Zo ontdekken we in het gelovig gebruiken van de Schrift dat God tot ons spreekt. Van harte aanbevolen!

Ds. J.H. Lammers

Overlijdensberichten

*"Maar, trouwe God,
Gij zijt het Schild dat mij bevrijdt"*
Ps. 3 vers 2

Met droefheid namen wij kennis van het overlijden van ons trouwe lid

AART DE ZWAAN

op de leeftijd van 87 jaar.

Wij herinneren ons met dankbaarheid zijn trouw en toewijding waarmee hij vanaf de oprichting van onze vereniging in 1947 heeft meegeleefd.

De Heere vertrooste en sterke zijn familie met Zijn nabijheid.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging op G.G.

Nunspeet, januari 2011

*Welgelukzalig is hij, die de God Jacobs
tot zijn hulp heeft, wiens verwachting
op de HEERE zijn God is.*
Psalm 146:5

Met droefheid geven wij u kennis van het overlijden van de oprichter en oud-voorzitter van onze mannenvereniging

ADRIANUS LAM

op de leeftijd van 80 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen klein- en achterkleinkinderen.

Bestuur en leden mannenvereniging
Calvijn te Westbroek

Westbroek, 28 november 2010